

Τιμούν τον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά στο εκκλησάκι του Λουμπαρδιάρη

/ [Επικαιρότητα](#)

Την Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου 2020 θα τελεστεί ιερά αγρυπνία στον εκκλησάκι του Αγίου Δημητρίου του Λουμπαρδιάρη στον λόφο του Φιλοπάππου επί τη ευκαιρία της μνήμης του αγίου Νικολάου του Πλανά.

Η ακολουθία θα αρχίσει στις 9:00 μ.μ. και θα τελειώσει στις 12:30 π.μ. (μετά τα μεσάνυχτα). Κατά τη διάρκεια της αγρυπνίας θα τεθεί προς προσκύνηση το επιτραχήλιο του Αγίου.

Ο βίος του Αγίου Νικολάου του Πλανά

Ο Άγιος Νικόλαος γεννήθηκε στη νήσο Νάξο των Κυκλάδων το έτος 1851 μ.Χ., από τον Ιωάννη και την Αυγουστίνα, το γένος Μελισουργού. Οι ευσεβείς γονείς του τον ανέθρεψαν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου.

Από την παιδική του ηλικία εξέφρασε την έφεση και την αγάπη του προς τα όσια

και τα ιερά. Ήταν φιλακόλουθος και διακονούσε πάντοτε στο ιερό τον παππού του ιερέα Γεώργιο Μελισουργό. Προορισμένος από τον Θεό να γίνει λειτουργός των αγίων μυστηρίων Αυτού μετείχε αδιάλειπτα στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας με νηστεία, προσευχή και αγρυπνία.

Μετά τον θάνατο του πατέρα του ήλθε με την μητέρα του και την αδελφή του στην Αθήνα, όπου έγινε προστάτης αυτών. Νυμφεύθηκε, χήρεψε όμως νωρίς. Η πρεσβυτέρα του απεβίωσε μόλις γεννήθηκε το παιδί τους, ο Γιαννάκης, που το μεγάλωσε μόνος.

Ο Κύριος δεν βράδυνε να τον αναδείξει λειτουργό της Εκκλησίας του και τον κατέστησε εύθετο και εύχρηστο στο Ευαγγέλιο του Χριστού. Χειροτονείται διάκονος στις 28 Ιουλίου 1879, στο ναό Μεταμορφώσεως της Πλάκας και μετά από πέντε χρόνια, στις 2 Μαρτίου 1884, χειροτονείται Πρεσβύτερος στο ταπεινό εκκλησάκι του Αγίου Ελισσαίου, στο Μοναστηράκι.

Διακονεί στο ιερό θυσιαστήριο επί πενήντα χρόνια περίπου (1884 – 1932), στους ναούς και του Αγίου Παντελεήμονος, κοντά στον Ιλισσό ποταμό και της ακόμη φτωχότερης και απόμερης τότε εκκλησίας του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου του λεγόμενου «Κυνηγού», στη σημερινή οδό Βουλιαγμένης.

Διακρίθηκε ως ο λειτουργικότερος ιερέας, άνθρωπος προσευχής, του οποίου η ζωή υπήρξε και αναδείχθηκε συνεχής διακονία του Θυσιαστηρίου. Από «φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός» παρέμενε στο ναό. Ήταν αφιλόργυρος κατά τον τρόπο και πλήρης έργων αγαθών και ελεημοσύνης. Του αρκούσε για τροφή λίγο ψωμί και λίγα χόρτα, τα οποία συνέλεγε ο ίδιος και, κάποιες φορές, λίγο γάλα που του πρόσφεραν βοσκοί στην ερημική τότε περιοχή της ενορίας του.

Αλησμόνητες παρέμειναν οι αργυρνίες τις οποίες τελούσε στο ναό του Αγίου Ελισσαίου Αθηνών. Αναφέρονται και μαρτυρίες παιδιών, ότι τον έβλεπαν κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας μεταρσιωμένο να στέκεται υπεράνω της γης. Μαρτυρίες δε περιφανών λογίων, όπως του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη και Αλέξανδρου Μωραιτίδη, που έψαλλαν στις αργυρνίες τις οποίες τελούσε, εξαίρουν την σπάνια και αγία ιερατική αυτού προσωπικότητα.

Ο παπα-Νικόλας, ο λεγόμενος «απλούς», ζούσε μέσα στην χαρά της Θείας Ευχαριστίας, την οποία τελούσε ανελλιπώς κάθε ημέρα, όπως την όριζαν οι λειτουργικοί κανόνες και την παρέτεινε επί πολλές ώρες, για να έχει την πνευματική της απόλαυση.

Πάντα ανταποκρινόταν στο γνήσιο Ορθόδοξο φρόνημα και τελούσε πανηγυρικά το Μυστήριο της ελεύσεως και παρουσίας του Αναστημένου Κυρίου, που αποκαλύπτει τον εαυτό Του όπως τότε στο Μυστικό Δείπνο. Η χαρά της Αναστάσεως, που βρίσκεται στην καρδιά της Ευχαριστίας, γινόταν οντολογική αναψυχή και αγαλλίαση στον φλεγόμενο από θεία Αγάπη Γέροντα. Η μέθεξή του στην πασχάλια χαρά τον συνέπαιρνε. Δεν ήταν γι' αυτόν ένα απλό εφημεριακό καθήκον.

Πρόφαση ήταν το επί ώρες παρατεινόμενο μνημόσυνο των ζωντανών και των κοιμηθέντων, από τον όγκο των σημειωμάτων που κρατούσε πάντα σε ένα δισκάκι. Στην πραγματικότητα δεν ήθελε να διακόψει ποτέ την χαρά της Τράπεζας της

Ευχαριστίας, τη θέα του Αναστημένου Σώματος και Αίματος του Χριστού.

Ο αείμνηστος Γέροντας, αφού έφθασε στα 82 του χρόνια και έδωσε πρωτοφανή στον αιώνα μας μαρτυρία ουρανίων χαρισμάτων, οσιότητας, ταπεινώσεως, απλότητας, διακρίσεως, ελεημοσύνης, ασκήσεως και κατά Θεόν σοφίας, αφού στάθηκε ο μοναδικός προστάτης χιλιάδων ορφανών και πτωχών και έφθασε σε ύψος θείας τελειότητας, κοιμήθηκε οσίως με ειρήνη το έτος 1932.

Στις 29 Αυγούστου του 1992, τα ιερώτατα και θαυματουργά Λείψανα του Αγίου Νικολάου του Πλανά τοποθετήθηκαν σε ασημένια λάρνακα, που σήμερα βρίσκεται στο δεξιό κλίτος του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννη του Κυνηγού.

Η Εκκλησία κατέταξε στο Αγιολόγιο της τον Άγιο Νικόλαο τον Πλανά κατά την 135η Συνοδική Περίοδο (1991 - 1992 μ.Χ.) του Πανσέπτου Οικουμενικού Πατριαρχείου, με εισήγηση του μακαριστού Μητροπολίτου Πατρών κ. Νικοδήμου.